

PETRA NEL SMOLOVÁ

SKRYTÉ ŽIVOTNÍ CYKLY

Jak zužitkovat moudrost hvězd
pro spokojený život

 CYPRESS

Skryté životní cykly

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Petra Nel Smolová
Skryté životní cykly – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Skryté životní cykly

Petra Nel Smolová

ÚVOD

Každý člověk má svůj příběh. Tento příběh má své zákonitosti a svá pravidla, která jsou ukotvena v univerzálních zákonech. Je potřeba těmto zákonitostem a pravidlům porozumět, abychom svůj příběh mohli proměnit tak, že nás bude naplňovat pocity spokojenosti, naplnění a štěstí. Tato kniha slouží jako laskavý průvodce, jenž Vám nabídne odhalení toho, jak si ve skutečnosti v každodenním životě tvoříme realitu. Podíváme se na pomyslný závoj, který ukrývá nevědomé zákonitosti řídící náš život, a na to, jak těmto zákonitostem porozumět, abychom s nimi následně mohli vědomě pracovat.

V dnešní době, ve 21. století, náš běžný život obsahuje tolik povinností a úkolů, že v nich často ztrácíme kontakt s přirozeností a se sebou samými. Stále musíme naplňovat něčí představy, co bychom měli, jak bychom měli a co rozhodně nemůžeme a co zároveň musíme. Je nám předkládáno, co nás udělá šťastnými, což je v naší západní společnosti vždy vázáno na hmotné či vnější. Počet produktů, reklam, zpráv a materiálních věcí, které nás každodenně obklopují nebo jsou nám podsouvány, upoutávají naši pozornost jen ven, na projevení. Postupně tak ztrácíme kontakt s tím, co je neviditelné, tedy s našimi pocity, intuicí, energií a se zdrojem, ze kterého pocházíme. Dalo by se říci, že ztrácíme kontakt sami se sebou. V takto hektické době, která je naplněna povinnostmi, pravidly, věcmi a fakty, je velmi těžké udržet kontakt se sebou samými v té největší čistotě a harmonii. Být vědomým člověkem, jenž stále slyší své nejniternější pocity a řídí se vyšším vědomím či intuicí navzdory hlasitému, hektickému a dominantnímu vnějšímu světu, ve kterém žijeme. Tato kniha chce ukázat, že je možné být vědomým člověkem a tvůrcem svého života a že to není tak složité, jak se může na první pohled zdát. Je pouze potřeba pochopit neviditelné zákonitosti dnešního světa, na které naše společnost v době materialismu zapomněla.

Skrze mé znalosti astrologie vám přiblížím životní cykly člověka, které nás všechny ovlivňují, aniž bychom o nich věděli. Jsou to cykly, které

si zažije každý z nás a ve kterých se ukrývá mnoho příležitostí proměnit svůj život. Poznáme cyklus štěstí a hojnosti (Jupitera), cyklus zkoušek a zrání (Saturna), cyklus svobody a změny (Uranu) a cyklus celistvosti (Chirona).

K vytvoření mozaiky porozumění životu nám dále pomůže pochopení našeho slunečního znamení. V něm leží dar a naše cesta, a pokud se nám podaří tento náš potenciál rozluštit a následně ho využít, dostane se nám spokojeného a naplňujícího života.

Sama jsem si prošla odhalováním moudrosti univerzálních zákonů a nahlížením do neviditelných principů a dnes vím, že jejich pochopení je zásadní pro vědomý, spokojenost a harmonií naplněný život. Tvořit naši realitu si můžeme sami, nehledě na okolnosti kolem nás. Na počátku mého dospělého života byl můj život plný zkoušek, bolesti, trápení a smutku. Poznáním a porozuměním zákonitostí univerzálních zákonů, které v této knize uvádím, a jejich následným praktikováním se můj život proměnil. Já se změnila. Začala jsem používat moudrost života, přírody a hvězd a můj život se naplnil láskou, štěstím, hojností a celistvostí. Pochopila jsem, že je možné, aby byl život tvořivou hrou, příběhem naplněným zázraky, symbiózou, hojností a štěstím. Že není potřeba hledat někde venku a snažit se ovlivnit to vnější, ale že vše závisí na tom vnitřním. Opravdu je možné umět „čarovat“, tvořit zázraky, zhmotňovat myšlenky a vědomě tvořit krásný příběh plný lehkosti a lásky a být laskavým člověkem, který obohacuje druhé, protože v sobě má vnitřní bohatství.

Jste zvědaví jak na to? Pojďte se mnou na cestu životem, na cestu stvoření a tvoření života.

ZÁKONITOSTI ŽIVOTA

Od narození se učíme, jak se máme chovat. Jak a na co si máme dávat pozor venku, jak se chovat ve škole, jak v práci. Učíme se společenskému chování, učíme se číst, psát, učíme se, co je dovoleno podle lidských zákonů a co ne, učíme se pravidlům silničního provozu.

Vezměme si jako příklad znalost silničních pravidel. Pokud chceme řídit auto, potřebujeme znát pravidla silničního provozu, abychom bez nehody dojeli do cíle. Tato pravidla platí pro každého stejně. Ale to, jakým je člověk řidičem, je již věc individuální. Svobodná volba člověku dává možnost výběru, zda pravidla bude dodržovat, nebo ne. Když se rozhodne tato pravidla překračovat, následují jasné důsledky, tedy pokuty nebo v horším případě nehoda. Úplně stejně, jako existují pravidla pro jízdu autem, které stvořil člověk, aby se bezpečně a bez nehody dostal z bodu A do bodu B, tak existují stejná pravidla i pro lidskou existenci.

Zahrnují celostní pohled na život. Člověk tak může dosáhnout spokojeného naplnění svého života.

Tato pravidla zákonitostí života, platná pro každého, nás ale v životě nikdo neučí, pokud se o ně nezačneme sami zajímat. Platná jsou pro všechny celoplošně. Jak je jednotlivý člověk využije, zneužije či zužitkuje, je již na jeho svobodné vůli.

Když tato pravidla života poznáme, zjednoduší se nám celý život. Víme, kde máme dát přednost, kde zastavit a kde jet. Začneme rozumět okolnostem života a přestaneme tápat, „proč se mi to děje“. Porozumíme běhu života jak svému, tak i těch druhých. Tím získáme více důvěry v sebe, v život a stáváme se spokojenějšími a vyrovnanějšími.

Kdo tyto zákony stvořil? Ano, tady vyvstává spousta nezodpovězených otázek. Stvoření má fyzikální a biologické zákony a z nich vyplývají procesy, které dávají smysl.

Podívejme se na přírodu, na její cykly a procesy. Tam můžeme hledat a nalézat hlubokou moudrost zákonitostí života. Zde můžeme najít mnoho odpovědí.

Věda odhaluje tyto procesy skrze fyziku či chemii a dokazuje, že některé zákonitosti života jsou svým způsobem neměnné. Fyzikální procesy jsou stále stejné a podle kvality prostředí se proměňuje využití fyzikálního procesu. Lidstvo se učí s těmito zákony zacházet. Věda potvrzuje již dávno objevené moudrosti a tvrzení moudrých, vědomých či osvěcených Mistrů, kteří své poznání předávali různými způsoby. Rozvíjeli spiritualitu člověka a spoléhali na víru. Čím více jsme logičtí, tím více potřebujeme vědecké vysvětlení, jak to je. A čím více vědci hledají a prokazují, tím více postupně docházejí k již dávno objeveným pravdám osvěcených Mistrů, k univerzálním zákonům a pravidlům, které jsou neoddělitelnou součástí našich životů.

My je zažíváme skrze zkušenost. Učíme se porozumět životu, proč jedno se podaří a druhé ne. Jít cestou „pokus a omyl“ je ale zdlouhavé a velmi bolestné. Nakonec se dostaneme do fáze, že už máme omylů dost, jsme zahlceni problematickými prožitky a začneme se ptát: „Jak život změnit? Mohu svůj osud ovlivnit?“ nebo ještě lépe: „Jak si vytvořit hezký život?“, a k tomu potřebujeme znát pravidla platná pro život.

Pokud chceme něco vědomě tvořit, musíme znát zákonitosti života. Když jdeme něco dělat, potřebujeme vědět, jak máme postupovat. Když se například rozhodneme postavit dům, má to také své zákonitosti a postupy, chceme-li postavit dům, který nám záhy nespadne. Když dodržíme správný postup, vybudujeme dům, který nám vydrží dlouhá léta. Stejně je to i se životem. Pokud chceme vytvořit svůj život hezký, spokojený a naplněný, je potřeba porozumět přirozeným cyklům života. Víme tak, kdy být aktivní, kdy vyčkat, kdy a čemu dát přednost a tvoříme si tak příjemné okolnosti svého života.

Ale! Co když nyní máme spoustu nepřehledných situací a jsme zamotaní v těžkostech? Jde život ještě vůbec změnit? Ano, v každém okamžiku lze svůj život proměnit! Nejzásadnější je umět se rozhodnout. Rozhodnutí je prvním impulsem k proměně života. Pak je potřeba rozmotat zamotané situace. Porozumět situacím, které jsme vytvořili právě neznalostí zákonitostí života. A jak se je učíme rozmotávat, tak tím

poznáváme, čím jsme si tyto problematické situace vytvořili. Díky tomu poznáváme zákonitosti života, protože vidíme, jaký důsledek to přinese, když jsme dříve jednali bez jejích znalosti.

Na začátku, při rozhodnutí proměnit svůj život, je potřeba hodně odvahy. Je to opět stejné, jako když se rozhodneme, že se naučíme řídit auto. Také potřebujeme pevné rozhodnutí a odvalu sednout si za volant, abychom se naučili jezdit. A nejdříve ze všeho se potřebujeme naučit teorii o silničních pravidlech, která si poté vyzkoušíme v praxi a díky kterým se postupně můžeme cítit jistější a klidnější na silnici.

Kde můžeme nalézt pravidla života? Je spousta cest a pro každého je trochu jiná, podle toho, co ho oslovuje a zajímá. Každý jsme jedinečný, a proto potřebujeme dostávat informace odlišným způsobem. Například je dokázáno, že schopnost učení se novým věcem dělí lidi podle toho, jestli potřebují to, co se mají naučit, vidět nebo slyšet, ohmatat či prožít. Někomu stačí si informace přečíst. Druhému je potřeba to vysvětlit. Třetí si to potřebuje osahat, fyzicky se s tím setkat a čtvrtý potřebuje informaci spojit s prožitkem – hrou.

Nedá se proto říci, že pouze jedna cesta je ta ideální a správná. Existuje spousta cest k jednomu místu a záleží na tom, odkud vycházíme. I to je třeba brát na zřetel. Nelze tak nikdy říci, že někdo jde špatnou cestou. Každý člověk má své základní kameny pro život, místo, ze kterého do života vstupuje, rodinu, ze které pochází.

Je proto velmi důležité znát podmínky, ve kterých člověk žil, co mu bylo dáno, co mu bylo odepřeno, v jakých okolnostech života zrál. To vše ovlivňuje další seberealizaci v životě a tam je možné nalézt i vysvětlení různých forem naučeného chování. A teď si představme, že existuje ještě další část zkušeností, která tomu všemu předchází. Je to část, která je pro poznání člověka neznámá, je tajemná, je nevědomá. Proto o určitých okolnostech svého života mluvíme, že to byl osud! Nemáme logické vysvětlení pro to, co nás potkalo a proč se to stalo. Přesto někde cítíme, že to bylo námi vytvořené, ale my si to nepamatujeme. Osud je vnímaný jako daná věc, kterou nelze ovlivnit, protože

nad tím nemáme žádnou moc. „Nevím, neznám, nerozumím, tak s tím nemohu ani nic udělat.“

Je to stejné, jako když se nám rozbije auto: pokud nejsme mechanik, vůz si neopravíme. Pak voláme někoho, kdo tomu rozumí, aby to opravil. Tady je možné stejné řešení!

Svůj osud můžeme změnit, pokud začneme rozumět sobě, svému chování, pocitům a odhalíme, co již bylo zapomenuto. Co nám pomůže? Právě přes důsledek, který se projeví jako problém či štěstí, se nám ukáže, co bylo příčinou. Příčina a důsledek jsou dvě spojené nádoby, které k sobě patří, a pokud známe jedno, dokážeme objevit i to druhé. Přes důsledky – okolnosti svého života – můžeme nalézt příčinu, čím jsme si tyto situace vytvořili. Každý problém má i své řešení. Když zaměříme pozornost na tady a teď a podíváme se na svůj život, tak již tam leží veškeré odpovědi. Když známe pravidla života...

Pro porozumění zákonitostem života bylo pro mě zásadní setkání s astrologií. Zde jsem našla jasný a srozumitelný řád zákonitostí, vývoje člověka a okolností života. Kvalita času, ve kterém se člověk narodí, pomůže poznat sebe sama.

V horoskopu můžeme dle postavení hvězd a jejich vazby mezi sebou nalézt kvalitu času při narození. To ukazuje na náš charakter, možnosti našeho vývoje a okolnosti, které nás mohou potkat.

Slovo horoskop – Horoscopos je řeckého původu a znamená časová mapa. To znamená, že horoskop je pro člověka mapou jeho života. V každém okamžiku, vteřině života, je v podstatě počátek a v tomto počátku je kvalita semínka, které se během času začne vyvíjet, aby se proměnilo v rostlinu. To znamená, že v počátku je vždy zanesen nějaký potenciál, který se začne aktivovat a začne se projevovat. V každém okamžiku TEĎ je možný nový počátek. Přítomný okamžik má v sobě tu největší moc, které se můžeme dotknout a odhalit tajemství Stvoření.

Když se tímto pohledem podíváme na svůj okamžik zrození – datum, hodinu, minutu, místo – můžeme vidět potenciál svého vlastního přítomného okamžiku. Co s tím uděláme, je již naše volba a mnoha

rozhodnutí, která během života činíme. Když poznáme svůj potenciál, můžeme ho lépe využít, než když ho neznáme a nevíme, s čím tak zacházíme. Ve zrození je zároveň zanesen přirozený řád vývoje, který plyne z Univerzálních zákonů, a ty byly po staletí i po tisíciletí poznávány skrze pohyby planet.

Mohou nás tedy planety ovlivňovat? Jsme pouhými pozemšťany?

BOHATSTVÍ CYKLŮ

Přemýšleli jste někdy o tom, z čeho a jak byla stvořena naše planeta?

Planety vznikaly podle vědců z malých shluků vesmírné hmoty – antihmoty, z prachu a plynů, které se srážely a spojovaly do objemů a velikostí planet, jak je známe dnes. Na vytvořenou planetu Zemi padaly další meteority a pro vznik života bylo důležité, že planeta byla pokryta vodou. Vědci zatím nedokázali odhalit, jestli voda byla v meteoritech, které dopadly na Zem, nebo již byla uvnitř planety. Tento proces trval dlouhé miliardy let.

Z toho jasně vyplývá, že naše planeta je stvořena z vesmírné hmoty a je součástí vývoje celého vesmíru. Je to pro nás důležité? Ano. Vše, co bylo stvořeno ve vesmíru, je vzájemně propojené. Celý vesmír, naše sluneční soustava, planety, Země, život na ní. Nelze tedy od tohoto vývoje oddělit ani nás lidi. Stačí nám to jako vysvětlení, proč se nás dotýká vše, co se ve vesmíru děje, a proč náš život je ovlivněn ostatními planetami?

I my lidé jsme stvořeni z vesmírného prachu, a proto rezonujeme s vesmírem a s pohyby ostatních planet. Prastaré duchovní nauky tvrdí, že uvnitř nás je celý vesmír a zároveň my jsme celým vesmírem. Když se planety pohybují po svých oběžných drahách a dostanou se do určitého úhlového postavení z pohledu Země, vznikne energie i uvnitř nás. Je to náš vnitřní pohyb pocitů, které něco aktivují.

Pohyb planet po oběžné dráze ukazuje na vesmírný řád, který v kosmu panuje, a má vliv i na člověka. Proč podléháme tomuto řádu? K čemu tento řád slouží? Proč právě na Zemi je gravitace a na jiných planetách není? Podléháme určitým zákonitostem, které bereme jako samozřejmost, aniž bychom si uvědomovali hlubší smysl těchto zákonitostí. Existují zákonitosti vesmíru a veškerého života v něm, kterých jsme součástí i my. Někdy je nevnímáme, jsou samozřejmou součástí našich životů a bereme je tak jako samozřejmost. Možná o nich ani nevíme, neuvědomujeme si je, a proto nemůžeme ani docenit jejich hlubší smysl a význam pro náš život.

Když se podíváme na obyčejný život člověka, v samém základu je daný, stále se opakující řád. Zrození do života, žití a odchod ze života. Jsou zde pravidla spojená s biologickými procesy a vývojem fyzického těla, který nám odměřuje čas. Všichni tak procházíme obdobím, kdy jsme dětmi, kdy jsme plodní, kdy jsme staří. My lidé se pohybujeme v tak zvaném časoprostoru. Ovládá nás čas a prostor. Čas je spojen s oběhem Země kolem Slunce. Oběžné dráhy mají i ostatní planety a také jsou s námi propojeny, zviditelňují se v našich životech, jen my si toho nejsme plně vědomi.

Naše životy se od narození skládají z malých a velkých cyklů, které ovlivňují vývoj celého lidstva. Každý jednotlivec se svým vlastním životem učí poznávat svět a možnost v tomto světě tvořit. Proč je někdo moudřejší a schopnější než druhý? Protože má více zkušeností, které mu daly poznání. Někdo tímto poznáním ještě neprošel. Je to stejné, jako bychom chtěli srovnávat život malého dítěte a člověka ve stáří. Dítě nemá v tomto životě žádnou životní zkušenost, zatímco starší člověk prožil již mnoho zkušeností, a proto se na svět dívá jinak. Neznamená to, že dítě je hloupé či špatné, jen vidí svět jinak. A to platí i naopak, když starší člověk vidí to, co ještě dítě nezná. Je tak proto důležité uvědomovat si výchozí pozici, odkud se díváme: z nevědomosti dítěte, nebo očima moudrého starce? To se ve skutečnosti týká zralosti našeho vědomí, naší duše, která si právě v sobě nese zkušenosti nejen z tohoto jednoho života.

Díky cyklům vidíme, že pro každého platí stejný řád, kterému podléháme naprosto spravedlivě a bez výjimky. Jak tyto cykly individuálně prožíváme a zvládáme, je již druhá otázka, která je spojena se svobodnou vůlí a inteligencí neboli poučitelností. Všichni podléháme řádu procesu vývoje člověka v čase a jeho biologické uzpůsobivosti, protože tyto cykly jsou velmi propojeny s biologií těla, hormony, krví, žlázami a energiemi v těle.

Přirozený řád je tak spojen s fyzickým tělem člověka, přesto vývoj člověka ovlivňuje především jeho vývoj duševní, který jde ruku v ruce

s vývojem tělesným. Když duševní vývoj probíhá přirozeně a v souladu s člověkem, tento stav se odráží na těle, které je zdravé. Jestliže v duševním a emocionálním vývoji nastává nějaký blok či trauma, tělo ho zviditelňuje nemocí. Pokud máme v sobě, v našem prožívání a myšlení nějakou bolest, ovlivní to naše zdraví. Každá nemoc má příčinu nejdříve v duši.

Přirozený řád cyklů jde postupně a podporuje zralost jedince, aby se naučil zacházet se svými emocemi, poznatky a pravidly společenského života. Každý cyklus představuje pravidelné, opakující se dění a téma, které se jeho prostřednictvím zviditelňuje. Když porozumíme dané pravidelnosti a tématům, můžeme snadněji žít v souladu s řádem ve svém vývoji. V dané chvíli víme, co nás potkává a proč! Struktura cyklů je silně spojena s obyčejným životem člověka a jeho každodenního prožívání. Není to nic, co by bylo člověku nedostupné a náročné pro pochopení.

Dříve naši předci tyto cykly vnímali a při různých fázích života používali rituály pro přechody z jedné etapy života do druhé. Byli více spojeni s přirozeností člověka, těla, přírody a také s vírou. Čím více jsme technologicky a vědecky zdatní, tím více se odpojujeme od vnímání sebe sama, od své víry, svého těla a přírody. Lidé nechtějí vnímat svá trápení a svou pozorností neustále utíkají do vnějšího světa. Někdy je až překvapující, kam až to nechají dojít, i když jejich život jim z počátku naznačuje, poté jasně ukazuje, že mají nějaký problém.

Cykly jsou pro nás velkým darem, pomáhají nám navracet se k sobě. Při završování jednotlivých cyklů dostáváme vždy šanci v té chvíli uvidět, pocítit a poznat sami sebe. Každý cyklus má své téma, svoji oblast, které se týká. Dohromady pak tvoří celistvost ve vývoji člověka. Proto se cykly dotýkají jak těla a hmoty, tak pocitů, intelektu a spirituality. Kdybychom se na ně dívali jednotlivě a odděleně, tak to nemá smysl, protože nebude vytvořena harmonie. Důležité jsou všechny probíhající cykly zároveň.

Člověk je stvořen čtyřmi rovinami. Tělo, duše – emoce, intelekt – mysl, duch – spiritualita. Jen když tyto čtyři roviny dostaneme do rovnováhy,

cítíme se celiství, vyrovnaní a spokojení, jsme v harmonii. Každá z těchto rovin je propojena s některou planetou sluneční soustavy a s jejími cykly. Cykly nám jsou velmi nápomocné, abychom mohli dosáhnout spokojenosti a štěstí v životě. Záleží jen na nás, jestli dokážeme využít tyto výhody, které nám byly dány. Struktura života a vývoje vědomí člověka je v podstatě vytvořená. Tuto strukturu nezměníme, je prostě daná. Určité věci na zemi jsou dané tak, jak byly stvořeny a člověk nad nimi nemá moc. Změnit to lze jen v jiném stavu vědomí, po vystoupení z prostoru a času, ve kterém jsme „uzamčení“.

Jestliže nepřijímáme zákonitosti Stvoření – u současné generace se to například týká tématu smrti –, jsme v rozporu se Stvořením, s Bohem. Bojujeme se základními principy pozemského života, což nám může přinášet nespokojenost a především strach. Jestliže poznáme, že struktura života znamená vývoj a rozšiřování našich schopností a vědomí sebe sama, můžeme vnímat život pozitivně a vždy s důvěrou, že je nám pomáháno.

V každém cyklu se nám zviditelňuje, co jsme zcela dobře nepoznali, nepochopili a nabízí se nám pomoc, nové možnosti a jiné úhly pohledu na sebe a svůj život. Naše svobodná vůle je v tom, že záleží na nás, jestli toto všeho využijeme, nebo to popřeme. Uzavřeme se, pokud si jen nárokujeme dostávat z vnějšího světa štěstí a spokojenost, i když je sami v sobě nevytvoříme, i když nepřiložíme ruku k dílu.

Znamená to, že vše začíná a končí u nás! Velká síla je v nás samotných. Máme v sobě sílu Tvořitele, tu ovšem nemůžeme objevit, jestliže pozornost neobrátime k sobě. Pokud začneme přemýšlet o sobě a jsme schopni nějaké sebereflexe, v té chvíli nastává počátek objevování tvořitelské síly v sobě.

V následujících kapitolách se postupně podíváme na základní životní cykly, které jsou zviditelňovány oběhem jednotlivých planet kolem Slunce. Podíváme na sedmileté cykly zkoušek, zrání a moudrosti, dvanáctileté cykly hojnosti a štěstí, na jednadvacetileté cykly změny a osvobození se, devětačtyřicetileté cykly celistvosti a iniciace, které se nám

v životě opakují a přinášejí nové roviny pochopení. Tyto cykly se vzájemně doplňují a v určitých letech člověka se střetávají ve stejný čas. Toto mějme na paměti při čtení kapitol o cyklech jednotlivých planet. Když je popisován cyklus jedné planety, tak zároveň probíhají i cykly dalších planet. A jsou zásadní roky života, kde se potkávají završení dvou i více cyklů, což ukazuje na jejich důležitost a významnost. To, jak dané období člověk prožije, určuje, jak se bude odvíjet další etapa jeho života.

V každém cyklu máme možnost něco pochopit, uvědomit si a změnit svůj postoj k sobě, k druhým a ke svému životu. Jestliže jsme správně pochopili nasbírané zkušenosti, dostává se nám pozitivních plodů a náš život je šťastný a úspěšný. Každý cyklus má také určitou dobu, po kterou působí. Přechod z jedné etapy života do druhé neprobíhá během pár dní, ale je to období i několika let, protože vývoj člověka potřebuje čas. A tady platí, že čím déle cyklus působí, tím je jeho působení hlubší a zásadnější.

Je třeba si uvědomit, že cykly jednoho tématu, jedné planety na sebe navazují. Jeden cyklus je vyvrcholením zkušeností. Když dochází k ukončení jednoho cyklu, probíhá vyvrcholení zkušeností, které jsme nasbírali během celého završeného cyklu. Je to soustředěná energie zkušenosti v jednom okamžiku života a to, jak vše pochopíme a využijeme, určuje, jak lehký, či těžký bude prožitek dalšího sbírání zkušeností v následujícím cyklu – než dojdeme k dalšímu završení. Při každém završení zároveň dochází k dalšímu posunu vědomí člověka. To vysvětluje, proč každý individuálně prožíváme tyto cykly jinak.

Záleží na tom, jak dokážeme zacházet s okolnostmi, které nás potkávají během završení cyklu. Někdo vše prožívá těžce a tragicky, jiný tímto obdobím projde lehce a někdo zásadně promění svůj život v jednom okamžiku.

Jak jsem se již zmiňovala, v každém cyklu jde o sbírání zkušeností a završení cyklu určuje průběh dalšího cyklu, proto je dobré zaměřit se a pročíst i cyklus předcházející, než je ten váš aktuální. Může vám to pomoci k lepšímu pochopení současného dění aktuálního cyklu.

Je ještě třeba podotknout, že v astrologii se pracuje nejen s planetami, ale i se znameními. Díky nim dostaneme podrobnější informace o každém cyklu. Takovýto individuální rozbor je ale možný jen při vypracování horoskopu daného člověka. V struktuře cyklů života nám postačí znát základní formu a účel jednotlivých cyklů. Každý si tak může sám uvědomit své vlastní individuální téma, v čem se ho daný cyklus nejvíce dotýká.

Díky poznání a pochopení jednotlivých cyklů můžeme objevit velké bohatství jak pro sebe, protože začneme lépe rozumět sobě, ale také můžeme získat více pochopení pro druhé. Více porozumíme životu a s větší důvěrou se můžeme otevřít novým příležitostem. Žít s důvěrou v život a v sebe je velký dar, který člověka vede ke spokojenosti.

Pojďte se mnou poznávat moudré životní cykly.

CYKLY ZKOUŠEK, ZRÁNÍ A MOUDROSTI

SEDMILETÉ CYKLY SATURNA

Určitě jste někdy slyšeli o cyklech sedmi let, které jsou nejčastěji spojovány s partnerskými krizemi.

Náš život je složen z různých kratších a delších cyklů, které zasahují přírodu, člověka a celou společnost. Kratší cykly jsou součástí dlouhodobých cyklů. Já je nazývám cykly v cyklu. Jde o spirálu. Máme kratší osobní cykly a cykly generační, které zasahují celá pokolení. Tyto cykly můžeme pozorovat všude kolem sebe. Jsou součástí vývoje člověka, přírody, světa, ale také firem či projektů. Jsou naprosto přirozenou součástí našich životů. Čím více se odpojujeme od přírody, tím více ztrácíme porozumění těmto cyklům, které nás přesto a stále ovlivňují.

Podíváme se nyní na nejzákladnější cyklus, což je cyklus osmadvacetiletý, který se rozděluje na čtyři sedmileté cykly. Z pohledu astrologie je tento cyklus symbolizován planetou Saturn. Saturn symbolizuje zkušebnost, zralost, zodpovědnost, řád, skromnost a pokoru. Saturn můžeme přirovnat ke starému a moudrému učiteli, který dohlíží, jsme-li dobrými žáky. Každých sedm let přijde zkouškové období. Jsme zkoušeni, zda jsme své zkušenosti a učební lekce pochopili správně. Postupně se máme stát zralejším, zodpovědným a moudrým člověkem, který si je vědom řádu vývoje. Uvědomit si řád vývoje, kterému podléháme. Znalostí zákonitostí vývoje si můžeme zlepšit život, lépe řečeno, usnadnit si ho. Během zkouškového období totiž často spadneme do strachu a pocitu, že něco děláme špatně. Cítíme tlak a obavy z okolností, které nás obklopují. Bojíme se selhání, a tím sami sebe více stresujeme. Zkouškové období tak prožíváme hůře, než bychom museli. Přitom by stačilo, abychom věděli, čeho se zkouška týká a že se jedná jen o časově omezenou dobu.

Saturn také symbolizuje čas a omezení délky lidského života od početí po smrt. Objevují se proto také témata omezení, hranic a mantinelů, které nemůžeme překročit. Ty jsou spojeny se základem, možno

řící kostrou, stvoření. Nejvíce si je tak uvědomujeme v hmotné formě – v biologickém procesu fungování těla a přírody. Pak jsou omezení, která překročit můžeme. Ta jsou na úrovni pocitů, myšlenek, poznání a vědomí.

V astrologii planeta Saturn ukazuje, že se každých sedm let vytvoří tak zvaný neharmonický aspekt k narození člověka. Působení tohoto aspektu můžeme pociťovat vždy přibližně rok až rok a půl.

Planeta Saturn projde celým zvěrokruhem za 29,5 roku. To znamená, že Saturn oběhne Slunce přibližně za 30 let. To je ucelený cyklus zrání a zkušenosti. Souvisí to tak i s krizí třicátého roku, k tomu se ale postupně podrobně dostaneme. Astrologicky řečeno, Saturn se každých sedm let aktivuje dynamickým aspektem našeho Saturnu narození. To znamená, že Saturn, který obíhá kolem Slunce, aktivuje svou pozici, v níž byl ve chvíli, kdy jsme se narodili. Tím se cyklus rozděluje do čtyř fází a přibližně každých sedm let se tak zviditelní, nakolik jsme zralými, zodpovědnými lidmi, jestli umíme být autoritou, zviditelní se naše strachy a omezení, která máme překročit. Také se nám ukáže, jaké vlastnosti máme rozvinuté více do hloubky.

Sedm let sbíráme zkušenosti a sedmý rok se tyto nasbírané zkušenosti zásadně zviditelní. Můžeme to přirovnat ke studiu. Několik let studujeme a poslední rok skládáme zkoušky, abychom ukázali, jak jsme učivo pochopili. Každý jednotlivý cyklus má své téma a podle povahy člověka na něj individuálně reagujeme.

Na základě míry pochopení při završení jednoho sedmiletého cyklu zároveň otevíráme nový cyklus. S jakou energií něco končíme, s takovou začínáme to další, následující, nové. To platí u všech konců a začátků, nejen u cyklů. S jakým pocitem odcházíme – umíráme, s takovým pocitem se znovu rodíme. Vždy je konec a začátek propojený. S jakým pocitem věci ukončujeme, s takovým pocitem pak nové věci začínáme. Toto je velmi důležité, protože to je neoddělitelnou součástí všech procesů v životě. Proto i procesy, které probíhají při uzavírání jednoho cyklu, se překrývají již s cyklem následujícím.

Vždy potřebujeme čas, a také ho od osudu dostáváme, na přehodnocení a potřebné pochopení zkušeností právě proběhlého cyklu pro nová uvědomění, jaký život chceme dále žít. A to ovlivní úroveň dalšího cyklu.

Každým cyklem se též dostáváme do jiné – další – úrovně vědomí. Jednoduše řečeno, jedná se o rovinu fyzickou – hmotnou – těla, rovinu emocionální – duševní – duše a spirituální – duchovní – Ducha. Tak se děje i u cyklů Saturnu.

Každých 28–29,5 let uzavíráme jeden velký cyklus zralosti.

První ucelený cyklus Saturnu, který se završuje ve 28–29,5 letech, je o fyzické rovině, v něm se učíme poznávat své tělo a zacházet s ním v pozemské rovině. Jde o uvědomění si sebe sama a svého konání.

Druhý ucelený cyklus Zrání se uzavírá v 56–57,5 letech, je o emocionální zralosti a moudrosti. Více se zaměřujeme na spokojený život, chceme se cítit dobře, a proto se učíme zacházet se svými emocemi a pocity.

Třetí ucelený cyklus Zrání se završuje v 84–85,5 letech, je o duchovní zralosti, poznání života z hlubší podstaty a uvědomění si své víry. Pokud si člověk již během života uvědomoval duchovní rovinu, tak v tomto cyklu se ještě více prohlubuje. Zároveň se dotýká pomíjivosti života, přehodnocování životních priorit a získávání duchovní zralosti.

Často má člověk tendenci nést si všechny dobré, ale především ty zátěžové pocity celý život s sebou. Každý cyklus vede k tomu, aby si tyto emoce uvědomil. Může si uvědomit tyto zátěžové emoce, selhání, výčitky, pocity viny a smířit se s nimi, vyřešit je tak, aby je mohl odhodit navždy.

Jak se jednotlivé cykly projevují v našem životě? Pojďme se podívat, jak nás provázejí od narození až ke sklonku života.